

моги) забарвлює процес учіння і навчання в цілому, процеси саморозвитку, самовиховання, самооцінювання позитивними переживаннями і здатен об'єктивно оцінити: результати навчання; здатність до пізнання себе, своїх психічних особливостей; здатність до самоуправління навчанням; здатність зробити висновки; здатність спланувати професійне майбутнє. Ми обрали саме таку назву, оскільки на відміну від стимулюючої функції контролю, «контролером» виступає сам суб'єкт учіння (студент).

Ці функції самоконтролю реалізуються в практиці навчання і самоосвіти студентів. При заволодінні ними наукових знань і практичних умінь важливим чинником, який впливає на якість всієї роботи, є ступінь усвідомлення самого процесу засвоєння і його результатів. Студенти повинні чітко уявляти вимоги до результатів, які вони ставлять за мету отримати, міру відхилення між фактичним і запланованим результатом; усвідомлювати ефективність застосованих методів навчальної роботи, щоб досягти бажаного з мінімальною втратою часу і сил.

Виділення функцій самоконтролю доцільно для того, щоб наочно показати складність феномена самоконтролю і його значущість у навчальній діяльності.

Мачуська І.Б., к.ю.н.,
доцент кафедри цивільного та трудового права

СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМ ЯК ФАКТОР РЕАЛІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОЇ ПОЛІТИКИ У ПРОЦЕСІ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄС

Вища освіта в Україні визнана однією з провідних галузей розвитку суспільства. Водночас, враховуючи інтеграційні процеси України щодо входження її до європейського політичного, економічного і культурного простору, потребує вдосконалення системи вищої освіти України.

Реформування системи вищої освіти України, підвищення якості та її удосконалення є пріоритетними завданнями суспільства, які зумовлені процесами глобалізації та потребами створення належних умов для індивідуального розвитку людини, її соціалізації та самореалізації у сучасному світі. Ключові завдання освітньої політики – це позитивні умови для гармонійного розвитку особистості, її творчої самореалізації, переорієнтація змісту освіти та удосконалення навчально-виховного процесу у рамках демократичних цінностей, ринкових засад економіки, сучасних науково-технічних досягнень. Пріоритетними напрямками державної щодо розвитку вищої освіти є: формування національних і загальнолюдських цінностей; постійне підвищення якості освіти, оновлення її змісту та форм організації навчально-виховного процесу; запровадження освітніх інновацій та інформаційних технологій; інтеграція вітчизняної вищої освіти до європейського та світового освітніх просторів.

У процесі інтеграції України до ЄС (Болонський, Копенгагенський процеси), національна вища освіта суттєво змінилась. Викладання у вищих навчальних закладах ґрунтується на особистій парадигмі, а одним з пріоритетних педагогічних методів – компетентностний підхід.

Стратегія інтеграції України до Європейського Союзу, інтеграція до європейського інтелектуально-освітнього та наукового простору полягає у впровадженні європейських стандартів в освіті, науці і техніці, поширенні культурно-історичних і науково-технічних здобутків у ЄС. Отже, європейська інтеграція – це представлення України цивілізованому світу, її перехід від тоталітарного до демократичного суспільства. Ефективним на шляху України до європейського наукового простору є Болонський процес як головний інструмент глобалізації. Європейська наукова спільнота заохочує країни-учасниці до підвищення якості власної освіти, надаючи при цьому фінансову і політичну підтримку.

Головною метою педагогіки стає проблема навчити жити людину в умовах багатомовності та багатокультурності, не втративши власної точки зору.

Отже, процес реформування вищої освіти України на тлі сьогодення спрямований на студентоцентризм, підкріплений культурознавчою парадигмою, що передбачає нові підходи у підготовці студентської молоді у вищих навчальних закладах. Розвиток ідей полікультурності повинен сприяти всебічному розвитку особистості, толерантному ставленню до представників інших етносів і культур, подоланню агресії та расизму, вирішенню конфліктів, ефективному налагодженню взаєморозуміння та миру, встановленню добросусідських відносин та діалогу культур взаєморозуміння та миру.